

Telgterweg 234
3853 NS Ermelo
the Netherlands
+31 6 53265033
info@support4ghanesekids.com
www.support4ghanesekids.com

STICHTING SUPPORT 4 GHANESEKIDS

Nieuwsbrief 2018/1 1 november 2018

Onze eerste nieuwsbrief.

Naast onze site en de reisverslagen vonden we het tijd om e.e.a. ook eens in één nieuwsbrief samen te vatten en up-to-date te presenteren.

Omdat dit het eerste exemplaar is, nog even een “voorstelrondje”. Sorry, managementtaal en ondergetekende staan normaliter op gespannen voet.

Stichting Support 4 Ghanaese Kids is 8 januari 2015 opgericht met als doel: “het verlenen van steun aan kinderen in Ghana door hun door middel van spel en sport uitzicht te bieden op een prettiger en veelal veiliger bestaan; het verrichten van alle verdere handelingen, die met het vorenstaande in de ruimste zin verband houden of daartoe bevorderlijk kunnen zijn.”

Wisten wij veel in onze naïviteit?

En toch....

Toch blijkt die visie nog steeds de basis te kunnen zijn voor wat we nu doen.

In 2014 werden we ons bewust dat er o.a. voor kinderen in een Afrikaans ziekenhuis niets te spelen is.

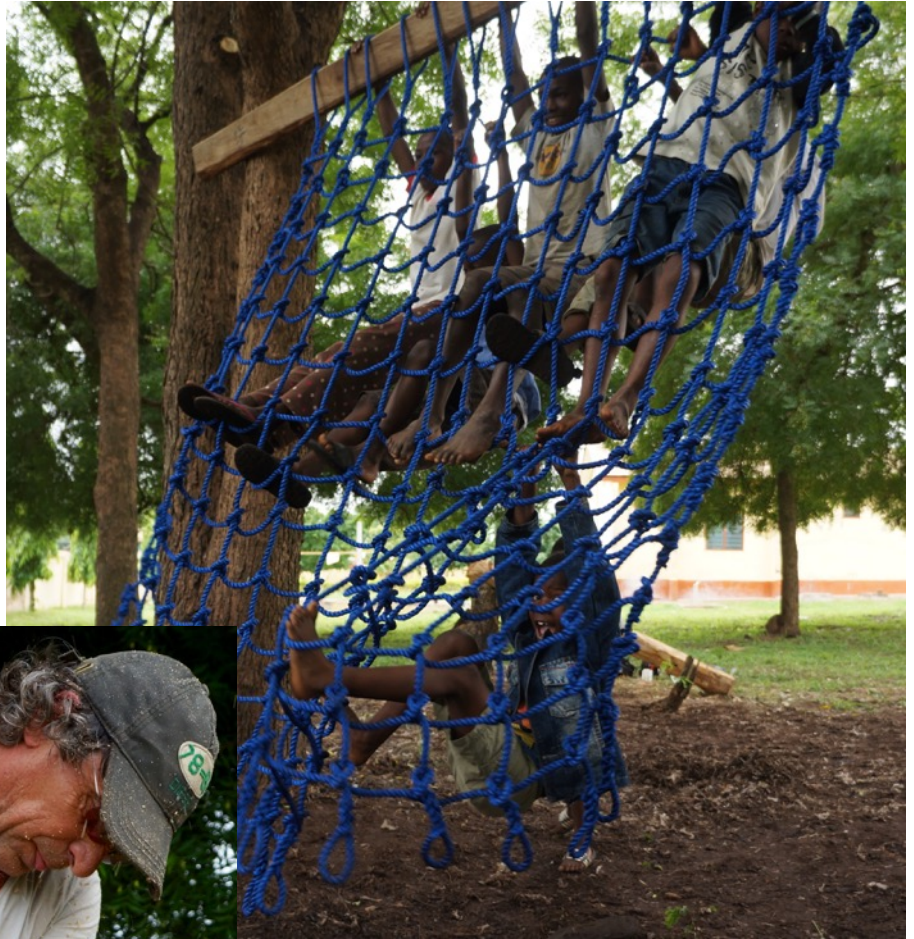
En dus reis je maar weer af met een koffer vol.....

En dat was het prille begin.

Als ons iets niet kan worden ontzegd, dan is dat dadendrang, en omdat in onze westerse maatschappij het begrip “schaalvergroting”, soms helaas, een alom nagestreefd doel is geworden, konden ook wij daaraan niet ontkomen. Het volgende project was derhalve het “even” met onze eigen handjes realiseren van een speeltuintje in het ziekenhuis waar we toen werkten.

Lukte....

Op een half uur rijden, afhankelijk van kuilen en regen en zo, van het ziekenhuis is een klein vluchtelingenkamp.

Het Fetentaa
UNHCR Refugee
Camp.

In 2011 zijn hier
ca. 11000
vluchtelingen uit
Ivoorkust
opgevangen.

Thans verblijven
er nog ca 1000
mensen, waarvan
ca 400 kinderen.

Gek dat dat weer tot dadendrang aanleiding gaf?

Dus met voorgaande ervaring opperden we het idee dat een speeltuintje hier ook wel eens “leuk” zou kunnen zijn.

De vraag of dat mogelijk en gewenst was, leverde via onze vriendin Sr. Judith de volgende reactie op:

“.....It is actually a way of protecting girls from sexual abuse.....”

Tja.....

Na die reactie zijn we onhoudbaar enkel maar echt de realiteit in het kamp en dorp van Fetentaa in gedoken.

En zo gebeuren dus dat soort dingen.....

Voornoemde reactie van Sr. Judith is altijd onze leidraad gebleven.

Bewust dat gebrek aan toekomst, gebrek aan uitzicht, gebrek aan voeding en gebrek aan veilige structuur aan “sexual abuse” en nog meer ellende ten grondslag liggen.

Een brand blus je niet aan de top, maar bij de basis.

Hoe uitdagend dat ook is, we hebben ons tot doel gesteld om ons in te zetten voor onderwijs (basis voor een toekomst), voeding (echte honger doodt alle positieve initiatieven) en sport (teamsport is een soliede basis om jeugd saamhorigheid bij te brengen, onderlinge verantwoordelijkheid en structuur).

Zo zijn we begonnen en nooit meer gestopt....

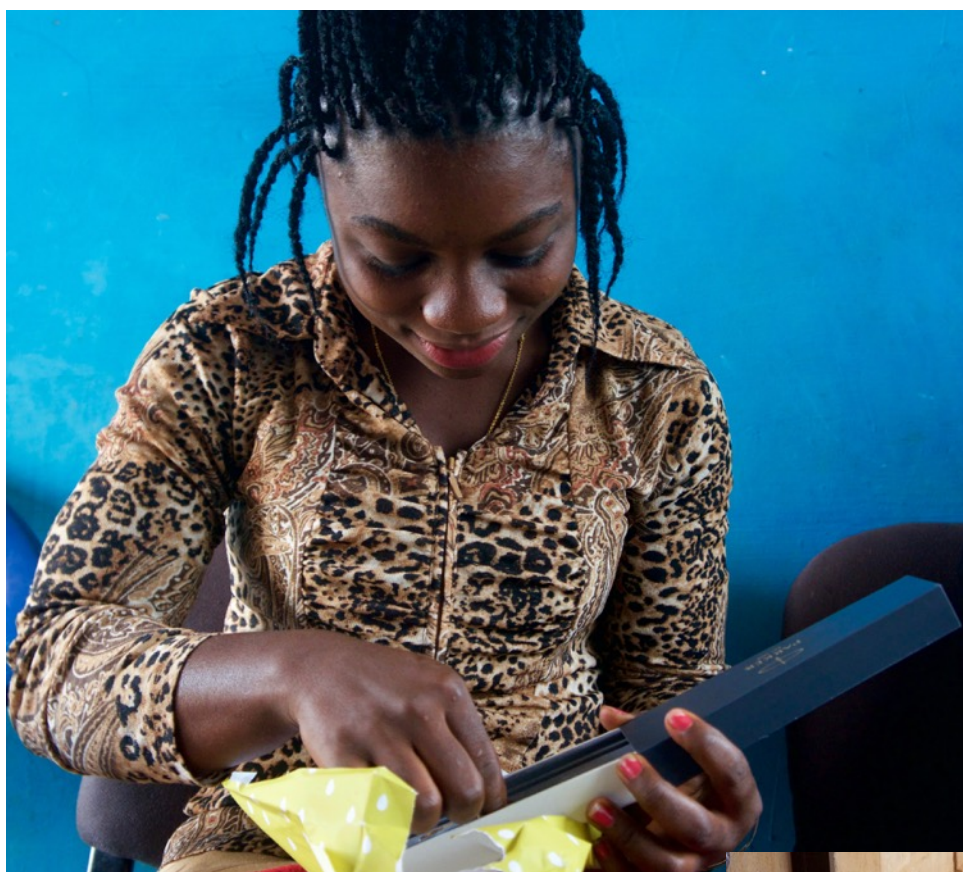

Wees niet bang. Een volgende nieuwsbrief zal deze “historische” tekstuele incontinentie niet behoeven.
Ter zake dus....

Onderwijs

Eind 2015 werd het dankzij de inzet van meerdere sponsors mogelijk gemaakt om te starten met een ambitieus plan: jaarlijks starten tien studenten uit het kamp een Senior High School opleiding voor gegarandeerd drie jaar!
Het was een inspirerende ervaring ze te volgen.

En in extremo toen de eerste groep de opleiding juni 2018 voltooide en we ze enkele pennen met hun eigen naam mochten overhandigen. Hun familienaam. In het besef dat enkelen van hen hun familie, al of niet vermoord, in 2011 in Ivoorkust hadden moeten achterlaten.....

In 2017 is het schoolgeld door de huidige regering in Ghana afgeschaft. Wel is nog jaarlijks een bedrag noodzakelijk voor startende studenten om alle boeken en huishoudelijke artikelen voor hun verblijf in een internaat, te bekostigen.

De volgende stap is nu een punt van zorg. Enkele nu afgestudeerden zijn geschikt om door te stomen naar een universitaire opleiding.

Dit kost voor een vierjarige studie ca €2000 per student per jaar. Hierin is nog door geen enkele instantie voorzien. Ook wij hebben daarvoor op dit moment nog niet de financiële armslag. Het plan is om i.s.m. het National Catholic Secretariat in Ghana, mede onder controle van UNHCR Accra, een speciaal fonds te realiseren waaruit studenten een lening kunnen krijgen voor een hogere opleiding. Dit fonds zou dan mede gevoed moeten worden door de onderwijsbijdragen uit o.a. ons landbouw- en naaiatelierproject. Zie hiervoor verder in deze nieuwsbrief en het verderop bijgevoegde schema voor de cashflow, zoals we dat nu in gedachten hebben.

Ook de nu nog door ons betaalde schoolkosten zouden hieruit in de toekomst kunnen worden bekostigd.

Voeding

Februari 2016 werden we geconfronteerd met echte honger in het kamp.

Dat jaar hebben we als stichting het School Feeding Program van de Diocese of Sunyani ruim een half jaar gesponsord. Ca 400 kinderen!

Uiteindelijk is bisschop Matthew Kwasi Gyamfi met de Ghanese overheid overeengekomen, dat de basisschool in het kamp sinds eind 2016 officieel een Ghanese school is. Het gevolg daarvan is, dat sindsdien het voedselprogramma wordt gefinancierd door de overheid van Ghana.

Ca 400 kinderen hebben dus nu vanaf begin 2016 iedere schooldag een warme maaltijd, die in samenstelling voldoende gevarieerd is. Traditioneel in grote ketels in het kamp gekookt.

Toch is voor de “zwakkeren” in het kamp de driemaandelijke voedselverstrekking nog een absolute noodzaak. Zeker een punt van aandacht in het “sociale-training programma” wat verderop zal worden besproken.

Sport

“teamsport is een soliede basis om jeugd saamhorigheid bij te brengen, onderlinge verantwoordelijkheid en structuur”, zoals hierboven verkondigd.

Een van onze uitgangspunten.

En dat weer gebaseerd op die opmerking van Sr. Judith: “.....*It is actually a way of protecting girls from sexual abuse.....*”

Een opmerking die nog steeds door gonst in al onze drijfveren.

Als we er nou eens in zouden slagen, dat al die knulletjes die denken de nieuwe Messi te zijn, zich gewoon het snot voor de ogen kunnen trainen.

Als diezelfde knulletjes nu eens de kleintjes gewoon mede zouden begeleiden in sport.

Als de meiden in het kamp zich nu eens sterk als team zouden kunnen manifesteren. En met die, misschien wat simpele, gedachtegang is nu de sportvereniging in het kamp een feit.

“Celtic Homisport de Berekum”.

En wat tref je dan aan in de statuten als “aims”, misschien wat vaag te lezen?

Niets aan toe te voegen.

De sportclub is september 2018 een feit geworden.

Al in 2017 hebben we bij interschool competitions de effecten in uitstraling van teams kunnen waarnemen. Een wereld van verschil met het kamp zoals we het in 2014 aantreffen.

CONSTITUTION FOR CELTIC HOMISPORT DE BEREKUM

NAME

The sporting club will be called the “Celtic Homisport De Berekum” which is established at the REFUGEE CAMP, fetentaa-Berekum in the Brong Ahafo in Ghana.

The Association will be responsible to integrate and introduce members of the Refugee camp and its Host Community to different kinds of sports through Education.

Aims

We intend to use the sporting club to;

A cooperative packed programmed designed to educate, empower and alleviate traumas through cooperative sporting activities and to develop talents and promote good health

To avoid sexual abuse and harassments of the youth in the camp

Promote peaceful co-existence among people of different sex and tribe

To raise awareness of the sporting and leisure facilities and achievements

To instill in pupils discipline through engaging in sports

Sportkleding mochten we ontvangen van sportverenigingen in Nederland. Kinderen uit het kamp konden zich nu naar buiten manifesteren als een serieus team!

En de meisjes konden met hun fanatieke handbalteam echt “een vuist maken”.

En wonnen!

Maar om de nu binnen bereik liggende doelstellingen nog beter te kunnen bereiken en bestendigen, is nog veel nodig. Met sponsorgeld werd een multifunctioneel sportterrein geëffend.

Afhankelijk van de beschikbare middelen zijn er plannen om het veld te voorzien van een omheining en een grasveld. Dit laatste kan pas april 2019, wanneer het droge seizoen weer voorbij is.

Sponsorgeld zal hiervoor noodzakelijk zijn. Ook zal er gekeken worden wat er in Ghana zelf aan sponsormogelijkheden zijn. In de sport daar niet ongebruikelijk. En we hebben plannen om ook bij te dragen aan de training van teams.

Het sportproject is ongetwijfeld een van de belangrijkste projecten die we nu uitvoeren. Enerzijds is het voor het kamp mogelijk om zich in de regio te manifesteren door de sportfaciliteiten tegen een vergoeding ook voor de omgeving voor training ter beschikking te stellen.

Anderzijds is de impact op de maatschappelijke situatie enorm.

Mogelijk heeft dit project er mede toe bijgedragen dat dit kamp het laagste percentage seksueel misbruik en geweld heeft van alle kampen in Ghana.

Hartecho's van kinderen

Onze achtergrond is de Nederlandse gezondheidszorg.

April/mei 2017 werd ons door een kinderarts in Sampa verzocht "enkele" hartecho's te maken van kinderen, die werden verdacht een aangeboren hartafwijking te hebben.

We hebben de beschikking over een echomachine en, nog belangrijker, samen hebben we een bak ervaring in het maken en interpreteren van hartecho's.

Er was alleen een klein probleempje. Wat te doen als een kind echt een serieus aangeboren hartafwijking heeft?

In Accra overlegden we met de Stichting "Save a Child's Heart", een stichting die met sponsorgeld kansarme kinderen met een hartafwijking in Israël opereert.

Als wij nou de dvd's met de echo's leverden en de lokale dokters de medische rapporten, dan zou het medisch team op grond daarvan een selectie kunnen maken.

In Techiman en Dormaa hebben we in krap twee dagen in totaal tweeëntwintig kinderen met serieuze aangeboren hartafwijkingen geselecteerd en aan Save a Child's Heart aangeboden.

Echt stampvolle
wachtkamers...

Met afwijkingen die we
in Nederland in deze
vorm niet meer
ongecorrigeerd tegen
komen.

Afwijkingen waarmee alle geselecteerde
tweëntwintig geen enkele kans zouden
hebben om volwassen te worden.

Soms waren we onmiskenbaar al te laat. Dan heeft zo'n kind nog maar een paar dagen.....

Of de lokale dokters dat ook zo zagen? Die deden toen eigenlijk al niets anders dan praten en zo....

Toen de eerste rapporten met onze dvd's moesten worden meegestuurd, bleven de dokters in Techiman in gebreke. Acht jonge leventjes.....

Na veel en moeizaam verlopen correspondentie met Save a Child's Heart, de dokters in Ghana lieten taal noch teken horen, werd mei 2018 bekend, dat vijf kinderen uit Dormaa waren geselecteerd om naar Israël te mogen gaan. Eén van de vijf bleek inmiddels al te zijn overleden en twee

ouderparen weigerden medewerking.

Hieromtrent lieten de dokters niets weten. En toen twee ouderparen weigerden om aan alles mee te werken, werd er door de lokale dokters geen enkele actie ondernomen. Van de twee resterende kinderen was uiteindelijk het medisch rapport van slechts één kind voldoende aangeleverd om de procedure te laten doorgaan. Van het andere kind ontbrak te veel, ondanks aandringen door de Ghanese vertegenwoordiger van Save a Child's Heart.

Recent hebben we een uitgebreid telefonisch overleg gehad met Tal Laufer van deze organisatie. Hij herkende en erkende deze ervaringen met de betrokken artsen, maar meldde dat zijn ervaringen met dokters in Accra bruikbaar beter waren.

Begin 2019 gaan we met hem, mogelijk na overleg met het medisch team in Holon, bespreken wat we nog voor elkaar kunnen betekenen.

We zullen ons na deze ervaringen, waar het hartecho's van kinderen betreft, beperken tot de regio van Accra, Tema en Cape Coast.

Het was het zoveelste bewijs voor ons om niet meer zomaar met dokters, en managements, in Ghana samen te werken.
Coöperatie met nurses is tot nu opvallend succesvoller en betrouwbaarder gebleken.

Naaiatelier

In 2016 vatten we het plan op om niet eindeloos alleen maar sponsorgeld te werven voor onze doelen, maar in het kamp te starten met enkele economische projecten en deze later uit te breiden naar het dorp Fetentaa.

Het doel is realiseren dat vluchtelingen uit het Fetentaa UNHCR Refugee Camp in zes jaar in staat zijn met een goed georganiseerde bedrijfsvoering in coöperatieverband volledig de kosten te dragen voor onderwijs en schoolvoeding voor de kinderen in het kamp. En dus later ook in het dorp Fetentaa.

En wij koesteren het standpunt dat een organisatie in ontwikkelingswerk pas succesvol is, wanneer deze organisatie zichzelf overbodig heeft gemaakt.

Het uiteindelijke doel is en blijft het realiseren van toekomstmogelijkheden voor kinderen. Dus voornamelijk onderwijs. En daarvoor is geld nodig.

Dit was het uitgangspunt in 2016.

Er was dus veel te doen.

De grootste klus was het om van een groep individuele mensen een team te vormen.

Menig groepsgesprek heeft moeten plaats vinden.

En probeer dan alle neuzen maar eens in één richting te krijgen.

Ondanks alle toewijding heeft dat bijna twee jaar geduurd.

Een gezamenlijk order van schooluniformen was een test die als team in 2017 niet werd doorstaan.

Ondanks alle benodigdheden, een kleine
annonce in het AD leverde een ware
vloedgolf aan naaiattributen op, bleef het
individualisme aanwezig.
Toch was men in staat tot creativiteit.
Individueel.

We zijn consequent gebleven: eerst vormen
jullie, ondanks de onderlinge strijd om het
leiderschap, een echt team. Eerder gaan we niet
door.

Halverwege 2018 bleek dat
eindelijk gelukt te zijn. Men
communiceerde nu met elkaar en
kwam ook met constructieve

plannen.
Een wezenlijk probleem was een
gezamenlijke werkplaats.
De aanvankelijk toegezegde oude politiepost
in het kamp bleek al in beslag te zijn
genomen door de beveiligingsdienst.
Die krijg je er dus ook nooit meer uit.
Bemiddeling via de NCS en UNHCR leverde
oktober 2018 het resultaat dat ADRA een
opslagruimte in het kamp ter beschikking
stelde.

Moet alleen nog even een beetje worden gekuist.
Er ligt al een offerte om de ruimte ook te beveiligen tegen inbraak.
En elektriciteit moet worden aangelegd.
Dan kunnen hier tien mensen simultaan aan het werk.
Het wachten nu is op de getekende statuten.

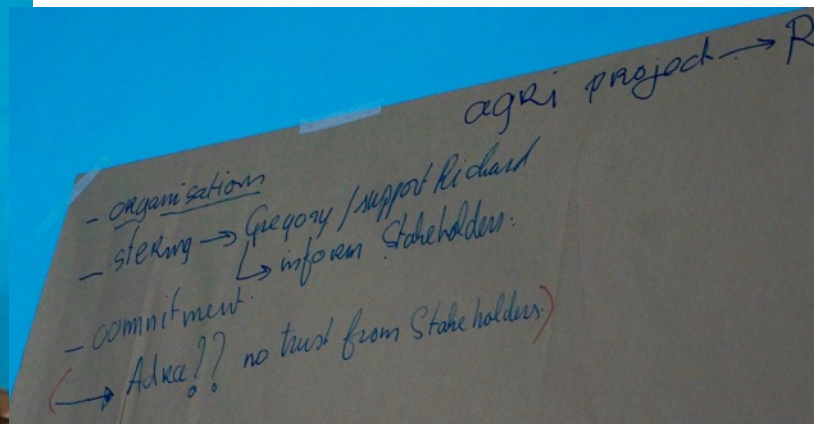
Er is nu eerst een goede order voor bijvoorbeeld schooluniformen nodig.
Als ze die goed kunnen realiseren, is het tijd om nu ook de meer artistieke kant van het project onder de loop te nemen.
Zoals het er nu uitziet kunnen ze binnenkort echt starten.

Landbouw

Op dit moment het meest tijdrovende en kostbare project.
Met hetzelfde doel als het naaiatelier.
Met het probleem dat er ook nog eens zeer gevarieerde kennis en expertise vergaard dient te worden.

Allereerst is het hele plan met o.a. de UNHCR uitgewerkt.

Wat daarna echter vloeiender verliep dan bij de tailor group was de teamvorming.
De coöperatie "As-Pro-Vi" was met getekende statuten vrij rap een feit.

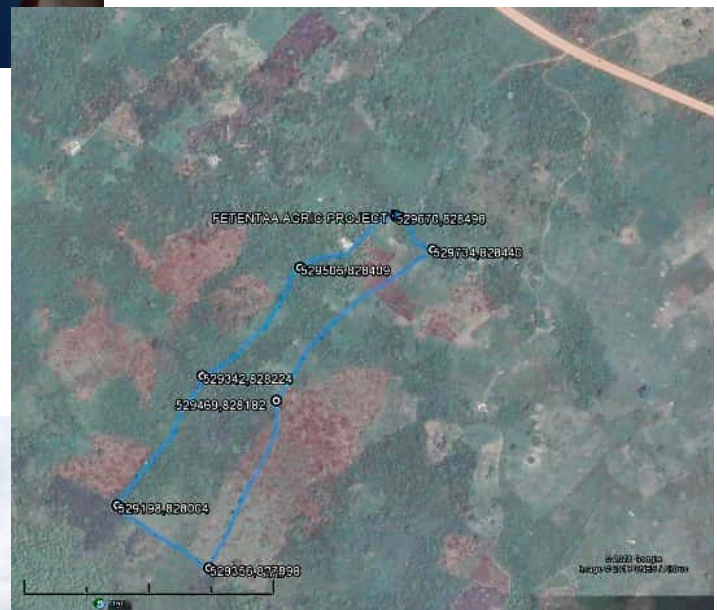

De medewerking van de chieft van Fetentaa is uitstekend. Zij gaan mee profiteren van hetzelfde project. E.e.a. ook met als doel de integratie van kamp en dorp te bevorderen en een polarisatie tussen beide groepen te voorkomen.

Na eerst aandacht te hebben geschonken aan een stuk land waar achteraf waarschijnlijk binnen enkele jaren de overheid bosbouw zal gaan plegen, hebben we oktober 2018 overeenstemming met de dorpsoudsten van Fetentaa bereikt omtrent een stuk land van 25 acre.

De initiële prijs is overeengekomen op Ghc30.000, ca €5500.

Het zal alleen nog bouwrijp moeten worden gemaakt. Het advies is om dat, om de bovenlaag te sparen, niet volledig mechanisch moet worden gedaan. Als coördinator voor het landbouwtechnische stuk is het hoofd Projects Department van de Diocese of Sunyani bereid

gevonden ons te steunen. Irrigatie is een speerpunt in het geheel. Met irrigatie is het mogelijk twaalf maanden i.p.v. hoogstens zes per jaar te oogsten. De keuze hiervan heeft veel onderzoek en tijd gekost. Veel oppervlaktewater is er niet. In de droge periode is het gortdroog.

De mogelijkheid van een dam is overwogen, maar uiteindelijk is die gedachte weer verlaten.

In Nederland hebben we goede adviezen gekregen over de keuze van een boring op het stuk land.

Ook de suggestie om het water in grote bassins op te slaan en deze tevens te benutten voor een viskwekerij, wordt op dit moment onderzocht.

Evenals de keuze van pompen en bijbehorend zonnecelsysteem.

Het is de bedoeling om bij voldoende financiële middelen eerst het land te verkrijgen en bouwrijp te maken, een eenvoudig huisje neer te zetten voor schaduw en opbergen van gereedschap, waarna de coöperatie gaat landbouwen, zoals ze gewend zijn.

Een deel van het land voorzien van een dripsysteem is de volgende fase, waarschijnlijk begin 2019.

Intussen worden en zijn contacten gelegd om tot begeleiding en training te komen van de coöperatie in keuze van gewassen, technische adviezen en het vinden en creëren van een optimale markt. Zodra hierover meer duidelijkheid is, zullen we ook die details in een nieuwsbrief kunnen melden.

Inspirerend is, dat nu meerdere partijen op divers landbouwtechnisch gebied bereid en geïnteresseerd zijn om dit project te steunen.

We verwachten dat na een half jaar activiteit van de coöperatie er duidelijker vragen en doelen zich zullen aftekenen om op grond daarvan training en begeleiding te gaan realiseren.

Het is overigens de afspraak dat uitbreiding, na de initiële fase, van het dripsysteem door de coöperatie zelf dient te worden bekostigd. Ook onderhoud en reparatie van materieel is hun eigen financiële verantwoordelijkheid.

Dit is ook een van de redenen om het benodigde startkapitaal niet als een donatie te verstrekken, maar als een lening. De voorwaarden dienen nog te worden besproken.

Als voldoende financiële middelen voorhanden zijn dient nog een stukje landbouwmechanisatie in de vorm van een goede gebruikte tractor en toebehoren te worden aangeschaft in Nederland en te worden verscheept. Waarschijnlijk zijn dan ook

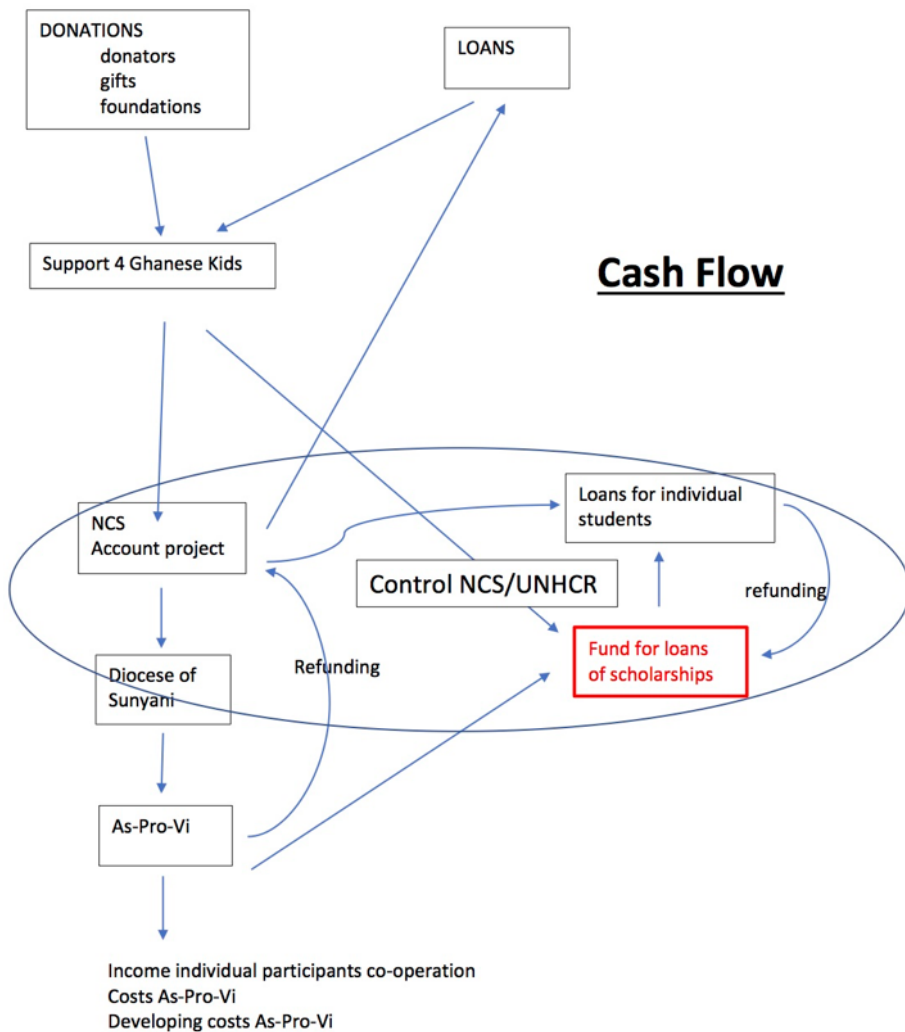

zonnepanelen, volgens ons verstrekte informatie, in Nederland aanzienlijk in prijs gedaald, zodat we denken ook die dan tegelijkertijd te verscheppen.
We hopen dat zo snel mogelijk in 2019 te kunnen realiseren, zodat mogelijk in april of mei 2019 e.e.a. kan worden gebruikt en geïnstalleerd.

Waarom geen tractor in Ghana aanschaffen? Een nieuwe is budgetmatig gewoon te kostbaar en gebruikte exemplaren zijn, na onderzoek door ons samen met de NCS, in Ghana duurder dan in Europa en ik zou er, na eigen inspectie, geen acre mee durven bewerken. Er is thans een goed contact in Nederland en ook het onderhoud en de eventuele reparaties in Ghana lijken hiermede mogelijk.

Het zal nog een hele klus worden om de groep te trainen in het collectief commercieel verantwoord ondernemen.

Maar ze zijn gedreven.

Dan nog even iets over het financiële deel van het project. Zie hiervoor het nevenstaande schema.

Misschien niet in eerste instantie duidelijk, maar er zijn een paar principes die daaraan ten grondslag liggen.

1. Ons doel, dat kinderen onderwijs gaan krijgen, is hierin opgenomen.

2. Alle geldstromen moeten maximaal controleerbaar zijn en o.b.v. onze ervaringen van de afgelopen jaren, mede o.b.v. afspraken tussen NCS en UNHCR, dienen deze gecontroleerd via de NCS te lopen.

3. Ook terugbetalingen van leningen dienen controleerbaar te zijn.

4. We trachten hiermee maximaal verantwoording te kunnen afleggen jegens onze sponsors, zonder wie alles volstrekt onmogelijk zou zijn.

Een hele klus die gedragen wordt door ons team. Een team wat zich ook heeft moeten ontwikkelen. Voorafgegaan door intensieve discussies over de verschillen tussen het "Ghana System" en het "European System".

En vooral hoe we die bijeen kunnen brengen om de problemen ter plekke te kunnen oplossen

zonder de fouten te maken die beide systemen intrinsiek met zich mee dragen. Discussies die leiden tot een wederzijdse groei van begrip en kennis van elkaars cultuur. Ik heb al eens verkondigd, dat aan het eind van een goed lopend ontwikkelingsproject de “ontwikkelingswerker” het meest heeft geleerd.

Sociaal trainingsproject

Was het landbouwproject al een uitdaging, hiermee gaan we echt onze nek uitsteken. We zijn begonnen in de gezondheidszorg. Drukte onze neus dieper in de problematiek dan we hadden voorzien.

En we zijn snel in het Ghana System gezogen.

En al die ervaringen liggen ten grondslag aan onze projecten. We hebben lang nagedacht hoe we het eigenlijke doel van onze projecten zeker zouden kunnen stellen.

Ons doel is niet dat een paar individuen in dikke auto's rondrijden terwijl kinderen creperen.

We werden in contact gebracht met een organisatie in Zwolle.

“Red een Kind”.

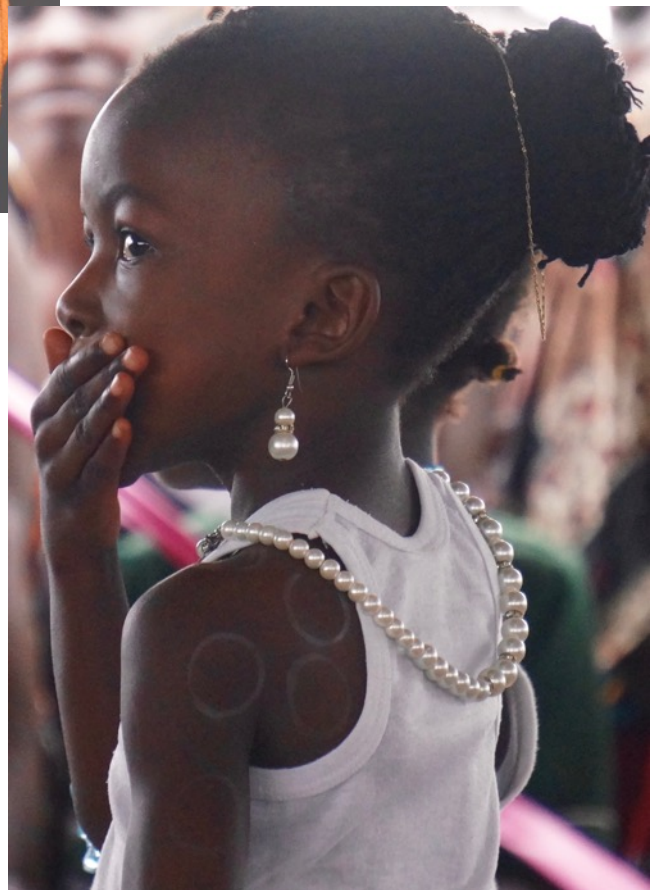
Al lange tijd ervaring met, wat zij noemen, “dorpsprojecten” over de hele wereld.

Verwachte projectduur zes á acht jaar.

Succespercentage 80%.

We hebben ze mogen spreken en om advies mogen vragen.

Het advies was om “gewoon ons boerenverstand te gebruiken”.

Hebben ze gelijk in.
 Gelukkig mogen we ruggespraak met ze houden.
 Het idee is om die genoemde jaren trainingsprogramma's te starten in aanvankelijk kleine groepjes, meestal vrouwen met kinderen.
 Met het doel om ze zelfstandig, zich bewust van sociale verantwoordelijkheden, problemen op sociaal en economisch gebied op te lossen.
 Gebruik makend van de verbetering in de economische situatie die wij met onze projecten trachten te bereiken.
 Moeten we allemaal nog opstarten.
 Het idee is al positief ontvangen door bisschop Matthew Kwasi Gyamfi van Sunyani en de dorpsoudsten van Fetentaa.

We moeten alleen nog even een team formeren.
 En een goed plan maken.

Maar in Sr. Judith is al een meer dan enthousiast en bevlogen coördinator van dat team gevonden.

Nog een hele klus, maar als dat lukt, hebben we met elkaar wel een totaalconcept gerealiseerd.

Ten faveure van ca 4500 mensen, waarvan ca 1500 á 2000 kinderen.

Op dit moment is de grootste klus de fund raising.

Maar door enthousiaste reacties die zich binnen ons netwerk als een olievlek uitbreiden, lijkt daarin nu vaart te zitten.

Gewoon je eigen verhaal.

Gewoon je eigen netwerk.

En de overtuiging en dankbaarheid dat je dit mag doen.

“Young people should be at the forefront of global change and innovation. Empowered, they can be key agents for development and peace. If, however, they are left on society’s margins, all of us will be impoverished. Let us ensure that all young people have every opportunity to participate fully in the lives of their societies.”

Kofi Annan